

P. de Zeeuw J.Gzn

naar BETHLEHEM

Als het Kerstfeest is gaan we altijd met onze gedachten naar Bethlehem, een stadje ten Zuiden van Jeruzalem. Want daar in Bethlehem werd immers de Heiland geboren?

Bethlehem betekent: broodhuis. Die naam kreeg de plaats, omdat de omgeving heel vruchtbaar was en er veel koren groeide. Maar in die naam lag ook een profetie, omdat in Bethlehem eenmaal de Here Jezus geboren zou worden, Die in de Bijbel genoemd wordt: „Het Brood, dat uit de hemel is neergedaald.” Toen pas werd Bethlehem, het *ware* Broodhuis.

Er is in Bethlehem heel wat gebeurd. Elimelech heeft er gewoond met zijn vrouw, Naomi en z'n beide zoons Machlon en Chiljon. Maar in die tijd was Bethlehem geen broodhuis meer, want er was honger in het land en Elimelech trok naar Moab.

Later kwam Naomi er alleen met Ruth, de weduwe van Machlon terug en toen trouwde ze daar met de rijke Boaz. Deze Boaz werd de overgrootvader van David. David en Bethlehem behoren bij elkaar. Bethlehem werd zelfs de stad Davids genoemd.

Eeuwen later, toen de Romeinen baas waren, in het Joodse land, moesten een paar arme mensen uit Nazareth in Galilea gelegen — ze heetten Jozef en Maria — helemaal naar Bethlehem reizen, om daar beschreven te worden, omdat ze uit het huis en geslacht van David waren.

In Bethlehem vonden ze geen plaats, waar ze verblijven konden, alleen een stal bood hun schuilplaats en daar werd toen het kindje van Maria geboren: de Here Jezus.

Dat Kindje was een heel bijzonder Kind. Dat was uiterlijk zo niet te bemerken; het leek precies op alle andere kleine kinderen. Maar toch was het een Kind, zoals er nog nooit een geboren was en ook nooit meer geboren zou worden; want dit Kindje was Gods Zoon. Maria en Jozef wisten dit wel, want de engel Gabriël had het aan Maria verteld. Maria had er van gebedd, toen ze dit hoorde. Moest zij de moeder van de Heiland worden? O, maar dat wonder was veel te groot!

Toch geloofde Maria de boodschap van Gabriël en eerbiedig zei ze: „Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar Uw woord.”

Gezicht op het tegenwoordige Bethlehem.

En toen in Bethlehem is het wonder gebeurd.
Want een wonder was het; het grootste WON-
DER dat ooit is geschied en we zeggen:

Als ik dit wonder vatten wil,
Staat mijn verstand vol eerbied stil!

Om ons te verlossen van onze zonden, is de Zoon
van God, die ook zelf God is, 'n mens geworden!
Welk een grote liefde heeft Hij daarmee getoond.

De Here zelf maakte het in die Kerstnacht bekend
aan eenvoudige herders. Er verscheen een engel,
die zeide: „Ziet ik verkondig u grote blijdschap, die
al den volke wezen zal, namelijk, dat u heden ge-
boren is, de Zaligmaker, welke is Christus de Here,
in de stad Davids!”

Daarna verscheen er een menigte van Engelen
die het eerste Kerstlied zongen: Ere zij God in de
hoogste hemelen en vrede op aarde, in de mensen
des welbehagens!”

Toen zij deze wonderschone boodschap hadden

gehoord, besloten de herders dadelijk naar Bethle-
hem te gaan. Dáár zagen ze het Kindeke, liggende
in de kribbe en ze hebben geloofd, dat dit Kindeke,
de Zaligmaker der wereld was.

Bethlehem bestaat nog. Op de plaat, die hierbij
gaat, zien jullie hoe de stad er nu ongeveer uitziet.
Jullie begrijpt, dat er alle eeuwen door veel mensen
naar Bethlehem zijn gereisd, om de plaats te zien,
waar de Heiland werd geboren. Men wijst die plaats
daar nog aan. Onder een groot fraai kerkgebouw
bevindt zich de z.g.n. geboortegrot. Die grot wordt
dag en nacht verlicht door 63 lampen. In de grond
is een zilveren ster aangebracht, en daaromheen
staat in het Latijn: „Hier werd uit de Maagd Maria,
Jezus Christus geboren.”

In onze gedachten gaan we op het Kerstfeest naar
Bethlehem en we knielen er neer bij de kribbe, om
de geboren Heiland voor Zijn grote liefde, die Hij
ons heeft bewezen, met heel ons hart te danken.

Hulst

O, juichende verheugenis,
Die met uw rode kralen
De doodsheid komt doorstralen,
Nu 't mistig en December is.

Gij staat daar stil te pralen
Met blaad'ren, gaaf en fris:
Symbool van Kerstemis
En winterse verhalen.

Een lijster, op uw tak,
Pikt driftig naar de vruchten.
En grauwe wolken vluchten
Langs 't grijze hemeldak.

Nu gaat het langzaam sneeuwen:
Een milde, witte droom.
En door de sprookjesboom
Zingt zacht het lied van eeuwen.

JAN VISSER